

Warszawa, dnia 22 października 2015 r.

Adwokat Maciej Zaborowski

Dr Jacek Czabański

adres do doręczeń:

ul. Hoża 59 A lok. 1 B

00-681 Warszawa

Szanowny Pan

Adam Jasser

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów**

**DORĘCZONO
OSOBIŚCIE**

ZAWIADOMIENIE

dotyczące podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niniejszym składamy zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez podawanie konsumentom nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji dotyczących całkowitego kosztu kredytów hipotecznych indeksowanych do waluty obcej udzielanych w latach 2005 – 2009 przez:

- Bank Millennium S.A.
- Getin Bank S.A. (obecnie Getin Noble Bank S.A.)
- GE Money Bank (obecnie Bank BPH S.A.)
- Kredyt Bank (obecnie Bank Zachodni WBK S.A.)

co stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

Definicję całkowitych kosztów kredytu zawiera ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z dnia 18 września 2001 r.) w art. 7 ust. 1 zgodnie, z którym:

„Całkowity koszt kredytu oznacza wszystkie koszty wraz z odsetkami i innymi opłatami i prowizjami, które konsument jest zobowiązany zapłacić za kredyt, z wyjątkiem kosztów:

- 1) które ponosi konsument w związku z niewykonaniem swoich zobowiązań wynikających z umowy o kredyt konsumencki,
- 2) które w związku z nabyciem rzeczy lub usługi ponosi konsument, niezależnie od tego, czy nabycie następuje z wykorzystaniem kredytu,
- 3) prowadzenia rachunku, z którego realizowane są spłaty, oraz kosztów przelewów i wpłat na ten rachunek, chyba że konsument nie ma prawa wyboru podmiotu prowadzącego rachunek, a koszty te przekraczają koszty dla rachunków oszczędnościowych stosowane przez podmiot prowadzący rachunek,
- 4) ustanowienia, zmiany oraz związanych z wygaśnięciem zabezpieczeń i ubezpieczenia, z wyjątkiem kosztów ubezpieczenia spłaty kredytu - wraz z oprocentowaniem i pozostałymi kosztami - na wypadek śmierci, inwalidztwa, choroby lub bezrobocia konsumenta,
- 5) wynikających ze zmiany kursów walut.

Co prawda, kredyt hipoteczne nie podlegały uregulowaniom ustawy o kredycie konsumenckim, jednak nie oznacza to, że wysokość całkowitego kosztu kredytu nie była bardzo istotną informacją dla kredytobiorcy. Całkowity koszt kredytu obrazuje bowiem koszty związane z danym kredytem, jakie kredytobiorca poniesie, przy założeniu niezmiennego oprocentowania oraz niezmiennego kursu walut. Informacja o całkowitym koszcie kredytu pokazuje kredytobiorcy czy stać go na kredyt, jak również czy oferta danego banku jest lepsza czy gorsza od oferty innego banku.

Obowiązek przedstawiania kredytobiorcom informacji o całkowitym koszcie kredytu zawarty jest w rekomendacji S Komisji Nadzoru Bankowego wydanej w 2006 r. na podstawie art. 137 pkt 5 Prawa bankowego. Rekomendacja 19 zawierała punkt 5.1.3 w brzmieniu: „Bank powinien przedstawiać kredytobiorcom informacje o całkowitym koszcie kredytu oraz rzeczywistej rocznej stopie procentowej uwzględniające koszty znane w momencie zawarcia umowy. Służyć temu powinno również zamieszczanie w ogłoszeniach i reklamach dotyczących kredytu,

zawierających warunki udzielania kredytu rzeczywistej rocznej stopy procentowej, wyliczonej od całkowitego kosztu kredytu.”

Tymczasem, jak pokazała analiza dziesiątek umów kredytowych zawartych przez konsumentów z ww. bankami, we wszystkich przypadkach deklarowany przez bank całkowity koszt kredytu był znacząco zaniżony. Wielkość zniżenia całkowitego kosztu kredytu wahała się od kilkunastu tysięcy złotych do kilkudziesięciu tysięcy, a nawet przekraczała wartość 100 tysięcy złotych.

Poniżej znajduje się kilka wybranych przykładów praktyki zaniżania całkowitego kosztu kredytu i wprowadzania konsumentów w błąd:

Bank	Kwota kredytu	Deklarowany przez bank całkowity koszt kredytu	Rzeczywisty całkowity koszt kredytu	Wielkość zniżenia kosztów kredytu
Bank Millennium S.A.	240.784,00 zł	224.644,01 zł	239.949,91 zł	15.305,90 zł
Getin Bank S.A. (obecnie Getin Noble Bank S.A.)	628.421,17 zł	678.808,40 zł	790.754,64 zł	111.937,24 zł
GE Money Bank (obecnie Bank BPH S.A.)	313.922,40 zł	163.141,65 zł	202.833,91 zł	39.692,26 zł
Kredyt Bank (obecnie Bank Zachodni WBK S.A.)	680.000,00 zł	587.421,84 zł	627.836,64 zł	40.414,80 zł

W załączeniu przekazujemy przykładowe kopie umów kredytowych zawartych przez konsumentów z bankami wraz ze sporządzonym przez nas prawidłowym wyliczeniem kosztów kredytu (kopie umów przekazujemy za zgodą kredytobiorców), na podstawie których sporządziliśmy powyższe zestawienie.

Jednocześnie chcemy podkreślić, że we wszystkich kilkuset analizowanych przez nas umowach ze wskazanymi wyżej bankami okazywało się, że banki wprowadzały w błąd konsumentów, podając znacząco zaniżone wartości całkowitego kosztu kredytu. Nie

było ani jednego przypadku, aby wartość podawana przez którykolwiek z powyższych banków odpowiadała rzeczywistym kosztom kredytu.

Powodem tak znaczącego zaniżania przez banki kosztów kredytu było nieuwzględnianie przez banki faktu, że w kredytach indeksowanych do waluty obcej, banki zgodnie z zapisami przygotowanych przez siebie umów, stosowały dwa różne kursy dla przeliczania zobowiązań banku (wyплаты kredytu) oraz kredytobiorcy (spłata raty).

Zgodnie z postanowieniami umów kredytowych, kwota wypłacanego kredytu w złotych polskich była przeliczana na równowartość kwoty w walucie obcej według kursu kupna danej waluty stosowanego przez bank. Jednak kwota spłat kredytu była przeliczana według wyższego kursu sprzedaży tej waluty. Oznacza to, że wartość spłat kredytu była znacząco wyższa niż kwota udzielonego kredytu, powiększona o oprocentowanie. Nawet gdyby hipotetycznie kredytobiorca spłacił kredyt jeszcze tego samego dnia, w którym go otrzymał, musiałby w wyniku w/w ukrytych dodatkowych kosztów zapłacić kwotę znacząco wyższą niż kwota otrzymanego kredytu. Tego rodzaju opłata, skutek stosowanych przez bank dwóch różnych kursów walutowych do przeliczania zobowiązań swoich i kredytobiorcy, stanowi znaczący koszt kredytu i powinna być ujawniona w składanej przez bank deklaracji dotyczącej całkowitego kosztu kredytu.

Fakt, że banki zaniżały podawaną przez siebie wielkość całkowitego kosztu kredytu wprowadzał kredytobiorców w błąd co do faktycznej wielkości kosztów kredytu, skłaniając ich do podejmowania decyzji o zaciągnięciu zobowiązania, którego być może inaczej by nie zaciągnęli, znając prawdziwe koszty kredytu.

Ponadto, zaniżanie całkowitych kosztów kredytu przez niektóre banki prowadziło do nierównej konkurencji na rynku, gdyż produkt kredytowy oferowany przez stosujące te praktyki banki wydawał się tańszy niż produkt oferowany przez banki rzetelnie pokazujące całkowity koszt kredytu, podczas gdy w rzeczywistości produkt ten był znacznie droższy, a przez to mniej konkurencyjny.

Mając powyższe na względzie, zwracamy się do Pana Prezesa o wszczęcie postępowania celem sprawdzenia czy Bank Millennium S.A., Getin Bank S.A. (obecnie Getin Noble Bank S.A.), GE Money Bank S.A. (obecnie Bank BPH S.A.), Kredyt Bank S.A. (obecnie Bank Zachodni WBK S.A.) zaniżał wielkość całkowitych kosztów kredytu we wszystkich zawieranych przez siebie umowach, jakiego rzędu było to zniżenie, a także kto odpowiadał za podawanie

konsumentom wprowadzającej w błąd informacji i czy było to działanie mające charakter celowej walki konkurencyjnej.

Prosimy o poinformowanie nas oraz opinii publicznej o wynikach postępowania.

Maciej Zaborowski

adwokat

Dr Jacek Czabański

www.pomocfrankowiczom.pl

Załączniki:

1. Umowa z Bank Millenium wraz z prawidłowym wyliczeniem kosztu kredytu;
2. Umowa z Getin Noble Bank wraz z prawidłowym wyliczeniem kosztu kredytu;
3. Umowa z Bank BPH(d. GE Money Bank) wraz z prawidłowym wyliczeniem kosztu kredytu;
4. Umowa z Bankiem Zachodnim WBK (d. Kredyt Bank) wraz z prawidłowym wyliczeniem kosztu kredytu.